07/08/2022

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων για τη σύγχρονη δουλεία και εμπορία ανθρώπων

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Θυατείρων

Η σύγχρονη δουλεία και εμπορία ανθρώπων ήταν το θέμα της ομιλίας που παραχώρησε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας κ. Νικήτας την Πέμπτη 4 Αυγούστου 2022, στο πλαίσιο των εργασιών του Συνεδρίου του Lambeth της Αγγλικανικής Εκκλησίας που διεξήχθη στο Κάντερμπερι.

Ο Σεβασμιώτατος συμμετείχε στο Συνέδριο ως επίσημος εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Παρόντες ήταν επίσης ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος και Ιεράρχες από τα πρεσβυγενή Πατριαρχεία και τις

Αυτοκέφαλες Ορθόδοξες Εκκλησίες.

Στην ομιλία του ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας τόνισε την ανάγκη για συνεργασία των ηγετών της Εκκλησίας με σκοπό την αντιμετώπιση του φαινομένου της σύγχρονης δουλείας και εμπορίας ανθρώπων.

«Ενώ οι πολιτικοί μας και οι παγκόσμιοι ηγέτες μιλούν ανοιχτά ενάντια σε αυτές τις αδικίες, σπάνια θεσπίζονται νόμοι και άλλα μέτρα για να σταματήσει αυτός ο όνειδος και το κακό. Επομένως είναι καιρός εμείς οι Χριστιανοί να ενώσουμε τις προσπάθειες μας και να κάνουμε ότι απαιτεί ο Θεός: να μιλήσουμε ανοιχτά ενάντια στην αδικία σε κάθε επίπεδο. Εάν αυτό δεν συμβεί και δεν ενεργήσουμε ομόφωνα, τότε δεν βιώνουμε στο μέγιστο των δυνατοτήτων την Χριστιανική ζωή, και έχουμε αποτύχει στο κάλεσμα μας όχι μόνο ως Χριστιανοί αλλά και ως απλοί άνθρωποι» **, τόνισε ο Σεβασμιώτατος και, μεταξύ άλλων, πρόσθεσε:**

«Ως ηγέτες της Εκκλησίας, είμαστε εκείνοι που βρίσκονται σε υψηλές θέσεις ευθύνης για τη φροντίδα των ψυχών, και η κρίση του Θεού θα μας βρει εάν αποτύχουμε να ενεργήσουμε. Άλλωστε, η αδιαφορία ίσως είναι η μεγαλύτερη από όλες τις αμαρτίες. Αν εμείς, ως άτομα και ηγέτες της Εκκλησίας – άνθρωποι σε υψηλές θέσεις, αποτύχουμε να εργαστούμε σκληρά, τότε αδιαφορούμε όχι μόνο για εκείνους που κρατούνται σε δεσμά και δουλεία, αλλά και για τον Χριστό και το μήνυμά Του για την αλήθεια και την απελευθέρωση».

Αναλυτικά η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας κ. Νικήτα:

«Με χαρά και μέσα σε πνεύμα ενότητας και συνεργασίας βρίσκομαι ενώπιον αυτού του αξιότιμου σώματος για να μοιραστώ μαζί σας μερικές σκέψεις πάνω στα ζητήματα της δικαιοσύνης και της ειρήνης, θίγοντας συγκεκριμένα το ζήτημα της εμπορίας ανθρώπων και της σύγχρονης δουλείας.

Καθημερινά, εφημερίδες, σχολιαστές στο ραδιόφωνο και προσωπικότητες στην τηλεόραση φέρνουν στην προσοχή μας τα γεγονότα και τις προκλήσεις της εποχής μας. Στα λόγια και στα σχόλια τους, ακούμε επανειλημμένα για τον όνειδο της εμπορίας ανθρώπων και της σύγχρονης δουλείας. Ακούμε ιστορίες νεαρών γυναικών που εξαναγκάζονται σε πορνεία, οικιακές βοηθοί δεμένες ή αλυσοδεμένες για να μην μπορούν να ξεφύγουν, επαίτες στο δρόμο που δουλεύουν για κάποιο «αφεντικό», παιδιά που απήχθησαν και πουλήθηκαν ως απλά εμπορεύματα, και η λίστα συνεχίζεται. Οι αμαρτίες του παρελθόντος είναι ζωντανές και ευδοκιμούν σε έναν σύγχρονο κόσμο που τολμά να μιλήσει για ανθρώπινα δικαιώματα, δικαιοσύνη και αλήθεια. Ενώ οι πολιτικοί μας και οι

παγκόσμιοι ηγέτες μιλούν ανοιχτά ενάντια σε αυτές τις αδικίες, σπάνια θεσπίζονται νόμοι και άλλα μέτρα για να σταματήσει αυτός ο όνειδος και το κακό. Επομένως είναι καιρός εμείς οι Χριστιανοί να ενώσουμε τις προσπάθειες μας και να κάνουμε ότι απαιτεί ο Θεός: να μιλήσουμε ανοιχτά ενάντια στην αδικία σε κάθε επίπεδο. Εάν αυτό δεν συμβεί και δεν ενεργήσουμε ομόφωνα, τότε δεν βιώνουμε στο μέγιστο των δυνατοτήτων την Χριστιανική ζωή, και έχουμε αποτύχει στο κάλεσμα μας όχι μόνο ως Χριστιανοί αλλά και ως απλοί άνθρωποι.

Τα απόκρυφα λόγια που προέρχονται από τη Σοφία του Σολομώντος μας θυμίζουν τις ευθύνες μας στη ζωή –

> *«ΑΚΟΥΣΑΤΕ οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ τοῦ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου, ὃς ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα καὶ τὰς βουλὰς διερευνήσει· ὅτι ὑπηρέται ὄντες τῆς αὐτοῦ βασιλείας οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς, οὐδὲ ἐφυλάξατε νόμον, οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθητε. φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν, ὅτι κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσι γίνεται.» (Σοφία Σολομώντος, 6:1-5)*

Ως ηγέτες της Εκκλησίας, είμαστε εκείνοι που βρίσκονται σε υψηλές θέσεις ευθύνης για τη φροντίδα των ψυχών, και η κρίση του Θεού θα μας βρει εάν αποτύχουμε να ενεργήσουμε. Άλλωστε, η αδιαφορία ίσως είναι η μεγαλύτερη από όλες τις αμαρτίες. Αν εμείς, ως άτομα και ηγέτες της Εκκλησίας – άνθρωποι σε υψηλές θέσεις, αποτύχουμε να εργαστούμε σκληρά, τότε αδιαφορούμε όχι μόνο για εκείνους που κρατούνται σε δεσμά και δουλεία, αλλά και για τον Χριστό και το μήνυμά Του για την αλήθεια και την απελευθέρωση. Ο Χριστιανισμός δεν είναι μια τυπική πίστη που βασίζεται αποκλειστικά στον διαλογισμό και την φιλοσοφία. Αντιθέτως, είναι μια θρησκεία δράσης και «έντονης» αντίστασης στο κακό μέσω, πρώτα και κύρια, της δικής μας πνευματικής μεταστροφής και μεταμόρφωσης εν Χριστώ.

Θα τολμούσα να πω ότι στις μέρες και στην εποχή μας έχει γίνει της μόδας να μιλάμε για εμπορία ανθρώπων, σύγχρονη δουλεία και μερικές φορές τείνουμε να χρησιμοποιούμε αυτές και άλλες «πιασάρικες» εκφράσεις στις δηλώσεις μας περί κοινωνικής δικαιοσύνης και ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Αλλά στην πραγματικότητα, τι κάναμε πραγματικά για να θεραπεύσουμε έναν κατεστραμμένο κόσμο; Θα τολμούσα επίσης να παραθέσω απόσπασμα από τη Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου, που αναφέρει «οὐ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς». Διότι αν είχαμε ενεργήσει και πράξει το καλό, το σωστό, το αληθινό και το δίκαιο,

κάποια πράγματα μπορεί να είχαν αλλάξει. Είναι τόσο λυπηρό που ως Χριστιανοί εστιάζουμε τόσο συχνά σε αυτά που μας διαχωρίζουν και σε αυτά που μας ξεχωρίζουν στο «πλαίσιο του Χριστιανισμού» που έχουμε ξεχάσει την ίδια την ουσία όλων των πραγμάτων – τον Ιησού Χριστό – τον Χριστό που ανήκει σε όλους και ο Οποίος είναι η πηγή όλων των πραγμάτων. Είναι ο Χριστός που απαιτεί να ενωθούμε τώρα και να ενεργήσουμε ως σώμα πιστών σε Αυτόν. Χριστίκαμε την Πεντηκοστή και ενδυναμωθήκαμε με χάρη από το Άγιο Πνεύμα και τώρα πρέπει να «ζητήσουμε δικαιοσύνη, να τιμωρήσουμε την καταπίεση» όπως αναφέρει ο Προφήτης Ησαΐας (Ησαΐας 1:17), και αυτό πρέπει να γίνει, όχι για να εκπληρώσουμε έναν ηθικό κώδικα, αλλά να μεταμορφώσουμε και να μεταλλάξουμε την κοινωνία και αυτόν τον κόσμο εν Ιησού Χριστώ, τον εσταυρωμένο και αναστάντα εκ νεκρών, έχοντας πάντα μέσα μας την έντονη επιθυμία να περάσουμε από την «κατ’ εικόνα» στην «καθ’ ομοίωση» Θεού, όπως δημιουργηθήκαμε.

Εάν συμβεί αυτό, τότε θα μπορέσουμε να αντιληφθούμε ότι η υπέρβαση των διαφορών μας, συμπεριλαμβανομένων των θεολογικών, είναι μια πιθανότητα και θα μπορέσουμε να συμπορευθούμε με πίστη, ελπίδα και αγάπη στις καρδιές μας».

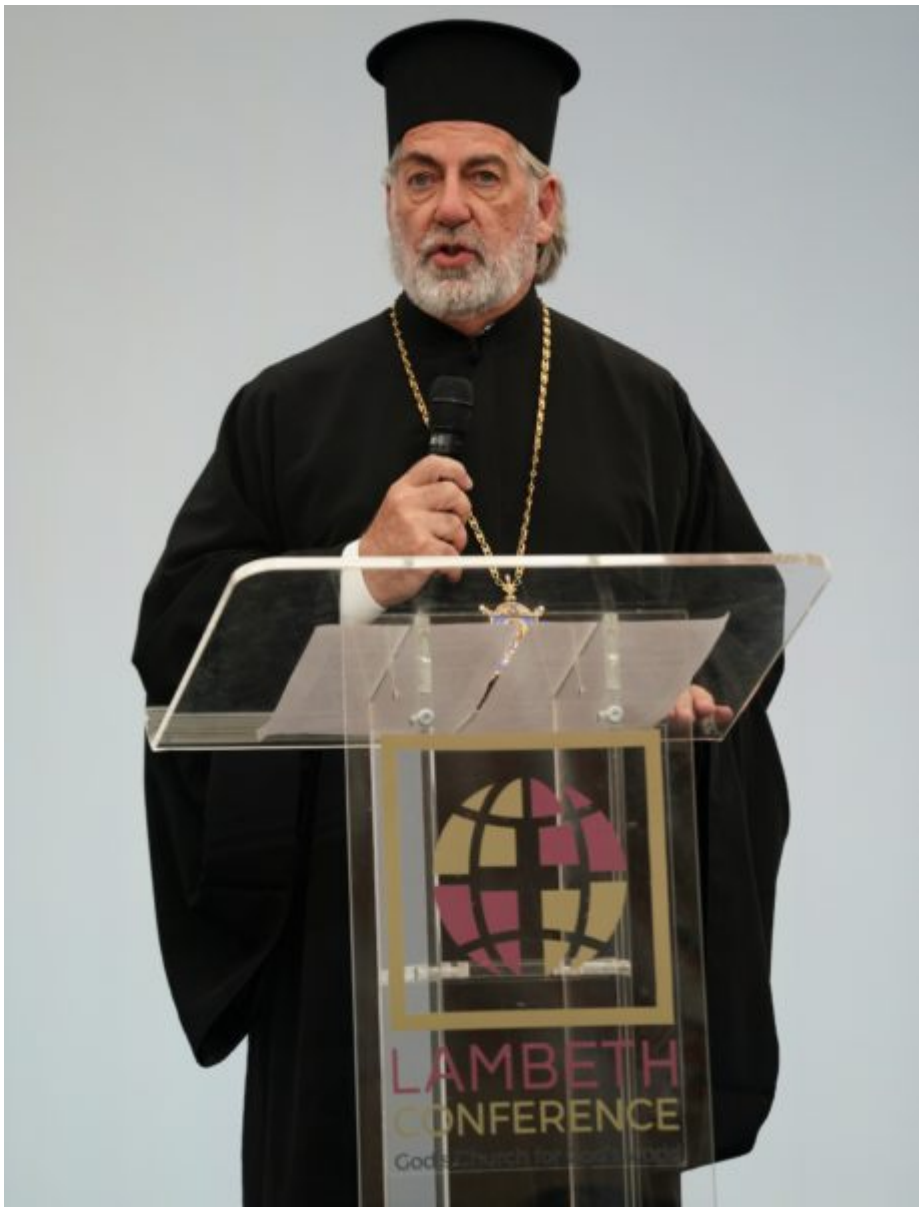
LAMBETH
CONFERENCE